ବାଲମୋକାନ୍ଦ ଖତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷାଗତ ଏବଂ ଔଦ୍ୟୋଗିକ ନ୍ୟାସ, ଅମୃତସର

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 14,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସାହିର ଅହମ୍ମଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ

ଧାରା 4 (1), 5-ଏ, 6,9,17 (4) — ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଘର ଜମି ବଣ୍ଟନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ — ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ଧାରା 5-A ଅନୁସାରେ ଯେପରି ତଦନ୍ତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, ସେହି ତଦନ୍ତ କରାଯାଇନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଧାରା 17 (4) ଅନୁସାରେ କ୍ଷମତାର ବ୍ୟବହାରକୁ ଅବୈଧ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସରକାର ଏହି ମତରେ ଥିଲେ ଯେ ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଘର ଜମି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭୂମିର ତତ୍କାଳ ଦଖଲ ଆବଶ୍ୟକ । କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହୀତ ଭୂମିର କିଛି ଅଂଶର ଦଖଲ ରଖାଯାଇଛି, ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆଇନଗତ ଭାବେ ମନ୍ଦ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଚମେଲି ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ୟୁପି ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, (1996) 1 SCALE 101, ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ନାରାୟଣ ଗୋବିନ୍ଦ ଗାଭାଟେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ରାଜ୍ୟ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, [1977] 1 SCR 763, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2684 /1981

C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 1359/76 ଏବଂ 4460 /1979 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 14.4.76 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ।

ପି. ଏଚ. ପାରେଖ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଅତିରିକ୍ତ ମହାଧିବକ୍ତା ଏମ୍.ଏମ୍. କୁମାର, ରଣବୀର ଯାଦବ ଏବଂ ଜି.କେ. ବଂଶଲ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1894 ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା (ସଂକ୍ଷେପରେ, "ଅଧିନିୟମ") ଫେବୃଆରୀ 26,1976 ରେ ରାଜ୍ୟ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 5 - A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରି, ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ସେହି ଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା ମାର୍ଚ୍ଚ 3,1976 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ମାର୍ଚ୍ଚ 7, 1976 ତାରିଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ 1359 /1976 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ 18,1976 ରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜମି ବେଦଖଲ ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ ହେବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 4 ଏପ୍ରିଲ୍ 1976 ରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ମଧ୍ୟବେଳେ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 11 ଅନୁସାରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ 18 ମାର୍ଚ୍ଚ 1976 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । 1976 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 17 ତାରିଖରେ ଏହି ଜମିର ଦଖଲ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ (ଏଲଏଓ) ମେ 18,1976 ରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଜମା କରିଥିଲେ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ନଥି ରଖାଯାଇଛି, ଯାହାରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ 22 ଏପ୍ରିଲ୍ 1976 ତାରିଖରେ ଏହି ଭୂମି 592 ଜଣ ଭୂମିହୀନ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇ ଏବଂ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । 11 ଡିସେମ୍ବର, 1979ରେ ଆବେଦନକାରୀ ପୁଣିଥରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4460/1979 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 7 ଫେବୃଆରୀ, 1980 ରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ । 8 ମଇ 1980 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 13 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1981 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ବଜାୟ ରଖି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା ଜାରି କରି ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବେଦଖଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ତଦନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, 17 ଏପ୍ରିଲ୍ 1976 ରେ ଏହାର ଦଖଲ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ଅନୁରୋଧ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଅଧିଗ୍ରହୀତ ଭୂମି ସମ୍ପର୍କରେ

କ୍ଷତିପୂରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମିର ପରିମାଣ 121 କାନାଲ୍ 10 ମର୍ଲା ଅଟେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପି.ଏଚ୍. ପାରେଖ ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସହ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 5-ଏ ଅନୁସାରେ ତଦନ୍ତକୁ ବାଦ୍ ଦେବା ଆଇନତଃ ମନ୍ଦ ଅଟେ । ତଥାପି, ଆମେ ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଇ ନାହୁଁ । ପଞ୍ଜାବ ବିଧାନସଭା ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ II/1954, XVII/6 ଏବଂ XLVIII/1956 ଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଛି ଯାହା ଅଧୀନରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 ର ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯୋଡାଯାଇଛି । ଉପ-ଧାରା (2) ମଧ୍ୟ ଯୋଡା ଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଉପ-ଧାରା (b) ଏହିପରି ପରିକଳ୍ପନା କରେ:

> "(b) ଯେତେବେଳେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ମତାମତ ରେ କୌଣସି ପାଠାଗାର କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଟ୍ଟାଳିକାର ନିର୍ମାଣ, ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ଜମିର ତୁରନ୍ତ ଦଖଲ ହାସଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । କୌଣସି ଗ୍ରାମର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ସମବାୟ ସମିତି ଅଧିନିୟମ, 1912 ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଞ୍ଜୀକୃତ କୌଣସି ସମିତିର କୌଣସି ଗୋଦାମ କିମ୍ବା ଗରିବଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ସରକାରୀ ପ୍ରାୟୋଜିତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ କଲୋନୀ କିମ୍ବା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା କୌଣସି ଜଳସେଚନ ଟାଙ୍କି, ଜଳସେଚନ କିମ୍ବା ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ନାଳ, କୌଣସି କୂଅ କିମ୍ବା କୌଣସି ସର୍ବସାଧାରଣ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ; "

ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ଅନୁଯାୟୀ ସରକାର ଧାରା 17 ର ଉପ-ଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ଜରୁରୀକାଳୀନ ଧାରା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ବାଦ୍ ଦେବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରୀ ପାରେଖ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ କ୍ଷମତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଏପରି ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ଧାରା 5-ଏ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ତଦନ୍ତ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ 30 ଦିନର ବିଳମ୍ବକୁ ରୋକିବ ନାହିଁ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଘରର ଜାଗା ଆବଣ୍ଟନ ଏପରି ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯାହା ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଧାରା 17 (4) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଆଇନତଃ ମନ୍ଦ ଅଟେ । ସେ ନାରାୟଣ ଗୋବିନ୍ଦ ଗାଭାଟେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ, [1977] 1 ଏସ. ସି. ଆର. 763 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ । ଚମେଲି ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ବନାମ ୟୁପି ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1996] 1 SCALE 101 ମାମଲାରେ ଏକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ, ଏହି କୋର୍ଟ ସମଗ୍ର ମାମଲା ଆଇନକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ଘର ଯୋଗାଇବା ଏକ ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଧାରା 17 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ବାଦ୍ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଯଥାର୍ଥ ହେବ। ଗାଭାଟେଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ତର୍କକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ନିଷ୍କର୍ଷ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଘର ଜମି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭୂମିର ତତ୍କାଳ ଦଖଲ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସରକାର ଯେତେବେଳେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଧାରା 17 (4) ଅନୁସାରେ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାରକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସର 17 ଏପ୍ରିଲ, 1976 ସୁଦ୍ଧା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଜମିର ଦଖଲ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଶ୍ରୀ ପାରେଖ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଯେ, ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧୀନରେ ଭୂମିର ଭୌତିକ ଦଖଲ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଠିନ ହୁଏ। ଦଖଲ କରିବାର ସାଧାରଣ ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି ପଞ୍ଚମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ପଞ୍ଚନାମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ଦଖଲ କରିବା ଏବଂ ହିତାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିତରଣ କରିବା ହେଉଛି ଜମି ଦଖଲ କରିବାର ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପଦ୍ଧତି। ଏହା ପରେ, ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବା କେବଳ ଅବୈଧ କିମ୍ବା ବେଆଇନ ଭାବେ ରଖିବା ସହିତ ସମାନ ହେବ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିଗ୍ରହୀତ ଭୂମିର ଦଖଲ ରଖିଥିବାରୁ ମାତ୍ର, ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆଇନଗତ ଭାବେ ମନ୍ଦ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ତାପରେ ଶ୍ରୀ ପାରେଖଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ–ସଂସ୍ଥା ଏକ ଶିକ୍ଷାତ୍ମକ ସଂସ୍ଥା ଚଳାଇଆସୁଛି ଏବଂ ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଭୂମି ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା, ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହୀତ ଭୂମିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ। ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ 482 କେନାଲ, 19 ମାର୍ଲା ଜମି ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ଏହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାତ୍ମକ ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ସେହି ସଂସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅବିରତ ରଖିବାରୁ ସେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି

। ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ ହୋଇସାରିଥିବାରୁ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ମୁଖ୍ୟ ସଚିବ ନିଜେ ଏକ ତଦନ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି ଯିଏ ଓକିଲଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନଥିର ଅଂଶ ଭାବରେ ନଥି ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ସଚିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିବରଣୀକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ । ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍.　　　　　　　　　　　　　　　　ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।